

Банчев са откарани в Старозагорския затвор⁵³.

С това се слага край на горянското движение в Сливенския край. След разгрома на втората горянска чета се водят четири процеса, на които са издадени общо 16 смъртни присъди.

По дело № 1003 с присъда 834/1951 г. (прил. № 7) са осъдени на смърт: Георги Маринов Търпанов от с. Жельо войвода, Иван Спасов Христов от с. Тополчане, Паскал Иванов Петров от с. Панаретово, Димо Банчев Фирков и Борис Стефанов Рачев от с. Блатец, Митьо Ганев Митев от с. Кермен, Митьо Славов Панайотов от с. Панаретово, Жельо Господинов Желев от с. Панаретово, Петко Минков Иванов и Кольо Вълев Иванов от с. Блатец и Диньо Иван Динев от с. Самуилово⁵⁴.

По дело № 1015/1951 г. с присъда № 851 (прил. № 8) са осъдени на смърт Радко Иванов Радков от с. Тополчане, Цоньо Велев Танев от с. Тополчане, Георги Стоянов Русев от с. Жельо войвода⁵⁵.

По дело № 1052/1951 г. с присъда № 963 е осъден на смърт Тоньо Стоянов Дичев от с. Миладиновци, Ямболско.⁵⁶

По дело № 1034/1951 г. с присъда № 873 (прил. № 9) е осъден на смърт Тодор Стефанов Тенев от с. Блатец⁵⁷.

Друга, голяма част от участниците в горянското движение минават през ужасите на следствията, излежават дългогодишни присъди по затворите и лагерите на различни места в страната.

В заключение може да се каже, че горянското движение в Сливенския край се явява като организирана проява на БЗНС „Никола Петков“ в резултат на неговата опозиционна дейност сред разтурянето му и обявяването му извън закона през 1947 г.

БЕЛЕЖКИ:

1. Установяване и укрепване на народнодемократичната власт септ. 1944 – май 1945 г. Сборник от документи, С., 1969, с. 135.